

2. ΑΒΡΑΑΜ: Ο ΠΡΩΤΟΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Καθώς ο Αβραάμ επίστευσεν εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. Εξεύρετε λοιπόν ότι οι όντες εκ πίστεως, ούτοι είναι υιοί του Αβραάμ. Προϊδούσα δε η γραφή ότι εκ πίστεως δικαιοῦνι τα ἔθνη ο Θεός, προήγγειλεν εις τον Αβραάμ, 'Ό,τι θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάντα τα ἔθνη'.» Γαλάτας 3/γ' 6-8.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Γέν. 12/ιβ' 1-3, 14/ιδ' 8-24, Εβρ. 11/ια' 8-19, Γαλ. 3/γ' 6, Γέν 12/ιβ' 6,7, 18/ιη' 18,19.

Δεν είναι σύμπτωση ότι τρεις από τις βασικότερες παγκόσμιες θρησκείες, Ιουδαϊσμός, Χριστιανισμός και Ισλαμισμός, είναι γνωστές και ως «Αβραμιαίες θρησκείες». Και αυτό επειδή και οι τρεις έχουν τις ρίζες τους στον σπουδαίο αυτό άνθρωπο του Θεού.

Αν και ο Αβραάμ θεωρείται παράδειγμα για την πιστότητά του, αυτήν την εβδομάδα θα εξετάσουμε την πίστη του από άλλη οπτική. Θα τον δούμε ως ιεραπόστολο, ως κάποιον που κάλεσε ο Κύριος σε άλλο τόπο να μαρτυρήσει στους ανθρώπους για τον αληθινό Θεό, τον Δημιουργό και Λυτρωτή.

Ο Θεός έδωσε στον Αβραάμ και στις γενεές μετά από αυτόν (δείτε Γαλ. 3/γ' 29) έναν τριμερή σκοπό: (1) να αποδεχτούν και να προστατεύσουν την Θεϊκή αλήθεια για τη βασιλεία του Θεού που είχε χαθεί από τα πρώτα χρόνια της ανθρωπότητας, (2) να γίνουν το κανάλι μέσω του οποίου ο Λυτρωτής θα ερχόταν και (3) να γίνουν πιστοί υπηρέτες του Θεού, φως στα ἔθνη, φως σε εκείνους που χρειάζονταν να γνωρίσουν τον Κύριο.

Κυριακή 5 Ιουλίου

Η ΚΛΗΣΗ ΣΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ

Γένεση 12/ιβ' 1-3

Ο Άβραμ – του οποίου το όνομα σημαίνει «ο πατέρας εξυψώνεται» και του οποίου το όνομα άλλαξε σε Αβραάμ, «πατέρας πλήθους εθνών» - καταγόταν από την Ουρ, στο σημερινό Ιράκ. Ο Θεός τον κάλεσε να αποχωριστεί από το κοινωνικό και θρησκευτικό του περιβάλλον, και να μεταναστεύσει σε μία άγνωστη χώρα. Σε διάστημα εκατό ετών, ο Θεός τον άλλαξε πνευματικά και τον έκανε «πατέρα των πιστών». Μέσα από προσωπικά και οικογενειακά προβλήματα, ο Αβραάμ έγινε πρότυπο ιεραποστόλου για πολλούς ανθρώπους και ένας ευσεβής ηγέτης που έδωσε μαρτυρία για την πίστη του στον Θεό.

Διαβάστε Γέν. 12/ιβ' 1-3. Πώς μπορούμε να εφαρμόσουμε αυτές τις αρχές στη δική μας ζωή; Ποια ήταν η εμπειρία του Αβραάμ που μπορεί να βιώσουμε και εμείς με κάποιον τρόπο; Δείτε επίσης Εβρ. 11/α' 8-10.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ο πατριάρχης κλήθηκε να αφήσει πίσω του το παρελθόν, να προχωρήσει με πίστη και να πιστέψει σε κάτι απίθανο, εκτελώντας αυτό που ο Θεός τον κάλεσε να κάνει. Και σε αποτέλεσμα της πίστης του θα ευλογούνταν όλα τα έθνη του κόσμου. Πολλοί από μας δοκιμαζόμαστε όπως ο Αβραάμ. Μπορεί εμείς να μην ακούμε απευθείας τη φωνή του Θεού, αλλά μας μιλάει μέσα από τις διδασκαλίες του Λόγου Του και τις εκδηλώσεις της πρόνοιάς Του. Ίσως χρειαστεί να εγκαταλείψουμε μία υποσχόμενη με πλούτη και τιμές καριέρα, ίσως χρειαστεί να εγκαταλείψουμε ευχάριστες και επικερδείς συναναστροφές και να αποχωριστούμε συγγενικά μας πρόσωπα. Ίσως χρειαστεί να βαδίσουμε το μονοπάτι της αυταπάρνησης, των θλίψεων, και των θυσιών. Όμως, εφόσον μας κάλεσε, πώς γίνεται να αρνηθούμε;

ΣΚΕΨΗ: Στο αρχαίο Εβραϊκό κείμενο, στη Γένεση, διαβάζουμε, «Και ο Θεός είπε στον Άβραμ, 'Φύγε για τον εαυτό σου από τη γη σου...» Του ειπώθηκε να φύγει «για τον εαυτό του», δηλαδή για το δικό του καλό. Πώς κατανοούμε αυτά τα λόγια, και πώς μπορούμε να τα εφαρμόσουμε στη ζωή μας;

Δευτέρα 6 Ιουλίου

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ ΣΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Ο Λωτ ήταν συγγενής του Αβραάμ ο οποίος αρχικά τον ακολούθησε, αργότερα όμως επέλεξε να κατοικήσει στην εύφορη κοιλάδα του Ιορδάνη, στην αμαρτωλή πόλη των Σοδόμων. (Γέν. 13/ιγ' 1-13). Αρχικά διασώθηκε από τον Αβραάμ (Γέν. 14/ιδ' 11-16) και αργότερα από δύο αγγέλους (Γέν. 19/ιθ').

Όταν ο Αβραάμ έμαθε ότι ο Λωτ, έσπευσε με τριακόσιους δεκαοχτώ δούλους του και τον ελευθέρωσε από τους κατακτητές βασιλείς.

Διαβάστε Γέν. 14/ιδ' 8-24. Τι δείχνουν οι πράξεις του Αβραάμ για τον χαρακτήρα του και για την πίστη του στον Θεό;

.....
.....
.....
.....

Νικώντας τους βασιλείς, ο Αβραάμ έδειξε τη δύναμη του Θεού. Ακόμη και κατά τη διάρκεια αυτής της διάσωσης, ο πατέρας των πιστών δεν ξέχασε τη Θεϊκή κλήση να είναι ευλογία στα έθνη.

«Ο λατρευτής του Κυρίου όχι είχε προσφέρει μεγάλη υπηρεσία στη χώρα, αλλά είχε αποδείξει ότι ήταν και γενναίος. Είχε φανερωθεί ότι δικαιοσύνη δεν σημαίνει ανανδρία και ότι η θρησκεία του Αβραάμ τον κατέστησε γενναίο στη διατήρηση του δικαίου και στην υπεράσπιση των καταδυναστευομένων. Η ηρωική πράξη του προσέδωσε ευρεία επιρροή έναντι των γειτονικών φυλών. Όταν επέστρεψε, ο βασιλιάς των Σοδόμων βγήκε με την ακολουθία του να τιμήσει το νικητή. Του ζήτησε να κρατήσει τα υπάρχοντα, παρακαλώντας μόνο να του αποδοθούν οι αιχμάλωτοι. Σύμφωνα με τις συνήθειες του πολέμου, τα λάφυρα ανήκαν στον κατακτητή. Ο Αβραάμ όμως δεν είχε αναλάβει αυτήν την εκστρατεία αποβλέποντας στο κέρδος και αρνήθηκε να επωφεληθεί από τους δυστυχισμένους. Συμφώνησε μόνο να λάβουν οι σύμμαχοί του το μερτικό που τους αναλογούσε.»
Ε. Χουάιτ, Π.Π. σ. 112,113.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφθείτε τη συμπεριφορά σας στους άλλους. Τι μαρτυρία δίνετε στους άλλους για την πίστη σας;

.....
.....
.....
.....

Τρίτη 7 Ιουλίου

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΙΣΤΗΣ

Αν και δεν ήταν τέλειος, ο Αβραάμ ήταν άνθρωπος του Θεού, και στην Αγία Γραφή, (ακόμη και στην Καινή Διαθήκη), χρησιμοποιείται ως παράδειγμα πίστης και του τι σημαίνει σωτηρία μέσω πίστης (δείτε Γέν. 15/ιε' 6, Γαλ. 3/γ' 6).

Διαβάστε Εβρ. 11/ια' 8-19. Τι μας λέει αυτή η περικοπή για τον Αβραάμ και την πίστη του το οποίο είναι σημαντικό για τον καθένα που θέλει να γίνει ιεραπόστολος για τον Θεό;

.....
.....
.....
.....

Ο Κύριος ήθελε να χρησιμοποιήσει τον Αβραάμ, όμως πρώτα έπρεπε ο Αβραάμ να αφήσει πίσω του το παρελθόν του. Αυτό το μάθημα είναι σημαντικό και για εμάς, μιας και λίγο πολύ όλοι ένα παρελθόν που δεν εναρμονίζεται με το θέλημα και το νόμο του Θεού.

Το απίστευτο είναι ότι ο Αβραάμ, «εξήλθε μη εξεύρων πού υπάγει» (Εβρ. 11/ια' 8). Ενώ οι περισσότεροι ιεραπόστολοι γνωρίζουν γεωγραφικά πού πηγαίνουν, υπό μία άλλη έννοια όταν κάνουμε ένα μεγάλο βήμα πίστης και δίνουμε την καρδιά μας ολοκληρωτικά στον Θεό, πραγματικά – τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα – δεν γνωρίζουμε το πού θα καταλήξουμε (αν και για το μακροπρόθεσμο μέλλον έχουμε την απόλυτη βεβαιότητα). Εάν γνωρίζαμε, δεν θα χρειαζόταν πίστη. Έτσι, υπό μία έννοια αυτή η άγνοια μάς βοηθάει να ζήσουμε με πίστη.

Ένα άλλο σημαντικό σημείο είναι ότι ο Αβραάμ «περιέμενε την πόλιν την έχουσαν τα θεμέλια, της οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός» (εδ. 10). Ο Αβραάμ είχε αυτή τη μεγάλη εικόνα στο νου του και ήξερε πως αυτό που τον περίμενε στο τέλος άξιζε ό,τι κι αν αντιμετώπιζε εδώ, οποιεσδήποτε δυσκολίες και προβλήματα.

Ήξερε ότι ήταν «ξένος και παρεπίδημος επί της γης» (εδ. 13). Ο κόσμος μας και η ζωή μας εδώ, όσο πολύτιμη κι αν είναι, δεν είναι το παν. Και φυσικά το μεγαλύτερο παράδειγμα πίστης στην Παλαιά Διαθήκη ήταν η θυσία που προθυμοποιήθηκε ο Αβραάμ να προσφέρει, κατόπιν εντολής του Θεού, στο όρος Μοριά.

ΣΚΕΨΗ: Πώς έχετε βιώσει το να προχωράτε με πίστη; Ποιες οι δυσκολίες που αντιμετωπίσατε και ποιες οι χαρές; Τι το διαφορετικό θα μπορούσατε να κάνετε, έχοντας αποκτήσει πλέον εμπειρία;

ΑΒΡΑΑΜ, Ο ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ

Μελετώντας τη ζωή του Αβραάμ βλέπουμε ότι η πίστη του περιλάμβανε και στιγμές αμφιβολίας και απιστίας για τη δύναμη του Θεού. Οι πρόγονοι του Αβραάμ ήταν ειδωλολάτρες (Ναυή 24/κδ' 2), και πιθανόν αυτό να εξηγεί γιατί δεν είχε πάντα πλήρη εμπιστοσύνη στη δύναμη του Θεού. Δύο φορές έδειξε δειλία και ζήτησε από τη Σάρα να πει τη μισή αλήθεια (Γέν. 12/ιβ' 11-13, 20/κ'2). Ενώ όταν έμαθε ότι θα αποκτούσε γιο από τη Σάρα, γέλασε (Γέν. 17/ιζ' 17). Ο Κύριος χρησιμοποίησε τον Αβραάμ παρά τα ελαττώματά του, επειδή ακριβώς ο Αβραάμ αφέθηκε στον Κύριο για να τον χρησιμοποιήσει. Έτσι, ο Κύριος μπόρεσε να μορφώσει τον χαρακτήρα Του.

Ο Κύριος άλλαξε τον Αβραάμ μέσα από τις περιηγήσεις. Το ταξίδι από μόνο του είναι μία μορφή εκπαίδευσης. Κάνει τον άνθρωπο δεκτικό σε νέες ιδέες και σε ευκαιρίες για αλλαγή. Το οδοιπορικό προς την Ιερουσαλήμ ήταν σημαντικό και απαραίτητο κομμάτι της λατρείας των Ισραηλιτών. Οι αλλαγές που βίωναν οι προσκυνητές καθώς διένυαν αποστάσεις, στη διανυκτέρευση, στην τροφή, στις κλιματικές συνθήκες, καθώς και η συναναστροφή με άλλους ανθρώπους, ενίσχυαν την πίστη τους. Η λατρεία με τις θυσίες και τις προσφορές, τους χορούς και τους ψαλμούς, βοηθούσαν το λαό του Θεού να επιβεβαιώσει την ταυτότητα και τις παραδόσεις του.

Στο ταξίδι του από τη γενέτειρά του Ουρ μέχρι τον ενταφιασμό του στη Χεβρών, ο Αβραάμ επισκέφθηκε τουλάχιστον 15 διαφορετικές περιοχές. Τα πιο σημαντικά και μεταρρυθμιστικά και ιεραποστολικά συμβάντα της ζωής του συνδέονται με τα ταξίδια του.

Ποια πνευματικά διδάγματα είχε ο Αβραάμ στα παρακάτω μέρη;

Μορέχ στη Συχέμ (Γέν. 12/ιβ' 6,7).....

.....

.....

Χεβρών (Γέν. 13/ιγ' 18-14/ιδ' 20).....

.....

.....

.....

Μαμβρή (Γέν. 18/ιη' 1, 20-33).....

.....

.....

Όρος Μοριά (Γέν. 22/κβ' 1-14).....

.....

.....

Πέμπτη 9 Ιουλίου

ΑΒΡΑΑΜ: ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙ

Διαβάστε Γέν. 18/1η' 18,19. Ποια σημαντικά διδάγματα απορρέουν από αυτά τα εδάφια για την πίστη και την υπηρεσία του Αβραάμ στον Θεό;

.....
.....
.....

«Ο Θεός κάλεσε τον Αβραάμ να γίνει δάσκαλος του λόγου Του, τον έλεξε να γίνει ο πατέρας ενός μεγάλου έθνους, επειδή ήξερε ότι ο Αβραάμ θα δίδασκε τα παιδιά του και το σπιτικό του σύμφωνα με τις εντολές του Θεού. Και αυτό που έδωσε τη δύναμη στη διδαχή του Αβραάμ, ήταν η επιρροή της ίδιας της ζωής του. Τα μέλη της μεγάλης οικογένειάς του υπερέβαιναν τις χίλιες ψυχές. Πολλά από αυτά ήταν ήδη αρχηγοί οικογενειών, και δεν ήταν λίγοι εκείνοι που είχαν πρόσφατα προσηλυτισθεί από την ειδωλολατρία.» Ε. Χουάιτ, Ε. σ. 176.

Οι ιεραποστολικές δραστηριότητες θα είναι πιο επιτυχημένες όταν υποστηρίζονται από μία οικογενειακή ζωή που είναι σε αρμονία με το θέλημα του Θεού. Στην Αγία Γραφή και στην ιστορία της εκκλησίας βλέπουμε ότι οι πρώτες Χριστιανικές εκκλησίες ήταν εκκλησίες κατ' οίκον, και κατά βάση, οικογενειακές. Ένας από τους λόγους για τους οποίους ο Αβραάμ κλήθηκε από τον Θεό, ήταν λόγω του ότι κατεύθυνε τον οίκο του στο δρόμο του Κυρίου. Ο σκοπός του Θεού στην οικογένεια είναι ίδιος μ' αυτόν στην αποστολή, δηλαδή «να κάμνη τις δικαιοσύνην και κρίσην» (Παρ. 21/κα' 3).

Σκεφθείτε περιπτώσεις όπου η οικογένεια του Αβραάμ έδειξε την πίστη και την αφοσίωσή της στον Κύριο. Δείτε για παράδειγμα Εβρ. 11/1α' 11,20.

.....
.....
.....

Φυσικά στην Αγία Γραφή βρίσκουμε και παραδείγματα πιστών ανθρώπων των οποίων οι οικογένειες δεν ακολούθησαν τον δρόμο του Κυρίου. Ωστόσο, το νόημα των εδαφίων είναι ξεκάθαρο: η πίστη και το παράδειγμα του Αβραάμ ήταν τόσο δυνατά που το σπίτι του έμαθε να «φυλάξει την οδόν του Κυρίου» (Γέν. 18/1η' 19).

ΣΚΕΨΗ: «Να φυλάξει την οδόν του Κυρίου.» Τι σημαίνει αυτή η φράση για σας; Πώς μπορούμε να «φυλάξουμε την οδό του Κυρίου»;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Ο Θεός κάλεσε τον Αβραάμ, τον ευνόησε και τον τίμησε, και η πιστότητα του πατριάρχη έγινε φως στους λαούς όλων των χωρών όπου κατοίκησε. Ο Αβραάμ δεν απομονώθηκε από τους ανθρώπους γύρω του. Διατήρησε φιλικές σχέσεις με τους βασιλείς των γειτονικών εθνών και μερικοί από αυτούς του φέρθηκαν με μεγάλο σεβασμό. Η ακεραιότητα και η αφιλαυτία του, η γενναιότητα και η καλοκαγαθία του παρίσταναν το χαρακτήρα του Θεού. Στη Μεσοποταμία, στη Χαναάν, στην Αίγυπτο, ακόμη και στους κατοίκους των Σοδόμων, ο Θεός του ουρανού αποκαλύφθηκε μέσο του αντιπροσώπου Του.» Ε. Χουάιτ, Π.Π. σ. 349.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Για χιλιάδες χρόνια η ιστορία του Αβραάμ και του Ισαάκ στο όρος Μοριά συγκλονίζει τους πιστούς, αλλά και καταφρονείτε και χλευάζετε από εκείνους που την θεωρούν σκληρή και βάρβαρη. Διαβάστε ξανά την ιστορία στη Γέν. 22/κβ'. Τι μαθήματα μπορούμε να αντλήσουμε απ' αυτήν; Τι μας διδάσκει για τον Σταυρό και το τρομερό κόστος της αμαρτίας; Τι μας διδάσκει για τη σωτηρία εκ πίστεως; Γιατί αυτή η ιστορία προβληματίζει πολλούς;
2. Διαβάστε Γέν. 12/ιβ' 11-13, 20/κ' 2 τις δύο αναφορές όπου ο Αβραάμ, ο άνθρωπος του Θεού, έδειξε απιστία. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτές τις ιστορίες;
3. Ένα από τα πιο γνωστά εδάφια της Αγίας Γραφής είναι το Γέν. 15/ιε' 6. Τι λέει; Σε ποια περίπτωση ειπώθηκαν αυτά τα λόγια; Πώς χρησιμοποιείται στην Καινή Διαθήκη; (Δείτε Ρωμ. 4/δ' 3, Γαλ. 3/γ' 6, Ιακ. 2/β' 23) Τι μας διδάσκει για την πίστη, τα έργα, και την σωτηρία;
4. Αναφέρετε ορισμένους πιστούς των οποίων οι οικογένειες δεν ακολούθησαν «την οδό του Κυρίου». Τι μπορούμε να διδαχθούμε από τις ιστορίες τους που θα βοηθήσει εμάς και τα μέλη της οικογένειάς μας να είμαστε πιστοί στον Κύριο;